

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

at vi ønsker, at den debat, der kanaliseres igennem pressen, bliver så nuanceret og så struktureret, som det hedder nu om stunder, som muligt og ikke ensrettet. Det, vi er bange for, er, når så mange mennesker, de, der fremover simpelt hen kommer til at sidde på hele formidlingen af pressen, kommer til at være sammen i et bestemt miljø over en så lang periode, som man er med den nuværende lovgivning, ja, så kan det ikke undgås, at man simpelt hen bliver præget i den samme retning, man mister jordforbindelsen. Det var også det, som jeg blev citeret for at have sagt til denne avis. Det er en af de væsentligste årsager til, at vi ønsker denne ændring.

I øvrigt har hr. Jens Møller og hr. Jes Schmidt jo også på glimrende vis redegjort for årsagerne til, at vi har fremsat dette forslag.

Hr. Bertel Haarder sagde, at han syntes, det var noget hårdt, at man skulle have en læreplads, før man kunne blive optaget på journalisthøjskolen. Det er netop af hensyn til eleverne. Hvad nytter det, at eleverne bruger flere år på at få en uddannelse, når de så bagefter ikke kan få en læreplads? Dette problem løser vi ved at ændre på det i den retning.

Når hr. Hilmar Baunsgaard siger, at man sandelig må vente, til regeringen kommer med et initiativ til at ændre lovgivningen, så må jeg nok sige, at så synes jeg altså, det er en meget, meget tom begrundelse for at gå imod dette forslag, hvis det virkelig er hele begrundelsen. Er folkestyret virkelig kommet så langt henimod et regeringsstyre, at det er regeringen, der simpelt hen skal bestemme, hvilke love folketetinget ønsker at ændre? Folketinget har vel også ret til at tage initiativ til at få ændret lovgivningen. Det kan vel ikke være tanken, at vi alle sammen bare skal sidde og vente på, hvad den socialdemokratiske regering måtte finde på af mere eller mindre geniale ting.

Jeg må sige, at jeg forstår ikke rigtig undervisningsministeren. Hun opfordrer folketetinget til ikke at bruge kræfter på dette forslag. Det finder jeg sådan set er en noget malplaceret fremgangsmåde, og det er da heldigvis også noget, som folketetinget får lov til selv at afgøre, om man vil eller ikke vil.

Camre (S):

Til hr. Poul Dams konstatering af, at i hvert tilfælde ordføreren for forslagsstillerne ikke var enig i forslaget indhold, men egentlig havde ønsket noget andet, kan jeg jo nu føje en konstatering af, at endnu en af forslagsstillerne, nemlig hr. Jens Møller, heller ikke var enig i forslaget indhold. Så er vi altså oppe på, at 50 pct. af de 4 forslagsstillere egentlig helst ville fremsætte et helt andet forslag. Jeg kan derfor forstå, at det bare er fremsat for at komme i snak.

Altså, man skærer 2½ års uddannelse ned til 1½ års uddannelse. Det siger man at man gør — det er specielt hr. Jens Møller, der siger det — for at få en forbedring. Det er jo svært at se, hvordan det skal opnås, og det, som hr. Jens Møller ønskede, står der ikke ét bogstav om i det papir, der er fremlagt.

Jeg er da naturligvis enig med hr. Jens Møller i, at det er ønskeligt at få en livslang uddannelse, også på dette område. Jeg forstår, at det er en kritik, ikke af de unge journalister og ikke af journalisthøjskolen, men af de ældre journalister, for de unge, som lige netop er kommet ud, kan jo da i hvert fald ikke endnu have brug for at komme på uddannelse igen. Det er jo noget, der altså varer livet igennem, og da uddannelsen startede efter 1971, så kan det altså ikke være skolen, man ønsker at kritisere overhovedet. Altså fremskridtspartiet kritiserer uddannelsen, og kristeligt folkeparti kritiserer ikke uddannelsen af de unge her, men kritiserer uddannelsen af dem, der ikke har gået på journalisthøjskolen.

Må jeg også lige sige til hr. Svend Andersen (Rosk.a.), at jeg naturligvis er enig i, at der kan være et problem med adgangen til en læreplads. Det er jo det almindelige problem, vi er inde i med alle de højere uddannelser, at det kan være et spørgsmål om at få beskæftigelse, men det løses ikke på denne måde ved at gøre uddannelsen ringere. Det løses på dette felt som på de andre områder ved at fjerne de barrierer og båse, som kan findes. De tanker, som flere af ordførerne har været inde på, at man kunne ønske sig, at journalistuddannelsen bygges sammen med andre uddannelser eller som et supplement til andre uddannelser, universitetsuddannelser og andre ting, er nok nogle af de midler, der kan bruges i den